

Mangsa Ka Hareup pikeun Amérika jeung 18 Juli 2020 - Nomer Dua

Nganggih Pesenna

Jeff Pippenger

2023-08-24

Teu lila saméméh panto rahmat nutup, aya parentah anu dipasihkeun sangkan “ulah nyégél kekecapan nubuat tina kitab ieu.”

Sarta saur-Na ka abdi, “Ulah diségél ucapan-ucapan nubuat tina kitab ieu, sabab waktuna geus deukeut. Sing saha anu lalim, tetep baé dina kalalimanana; anu najis, tetep baé dina kanajisanana; anu bener, tetep baé dina kabeneranana; jeung anu suci, tetep baé dina kasucianana.” Wahyu 22:10, 11.

Dina pasal lima tina Wahyu, Allah Rama linggih dina tahta-Na, sarta Anjeunna nyepeng hiji kitab dina panangan-Na anu disegel ku tujuh segel.

Jeung kuring ningali dina leungeun katuhu Anjeunna anu linggih dina tahta hiji kitab, ditulisan dina bagian jero jeung dina bagian tukangna, disegel ku tujuh segel. Wahyu 5:1.

Sakumaha carita ti ayat kahiji nerus nepi ka pasal tujuh, urang manggihan yén Yesus, anu digambarkeun minangka Singa tina kaom Yuda, nya éta Anjeunna anu nyokot kitab éta tina panangan Rama-Na sarta mimiti muka segel-segelna sacara bertahap. Nalika Anjeunna muka segel kagenep sarta nepikeun amanat anu dilambangkeun ku éta segel, pasal genep réngsé. Éta réngsé ku hiji pananya anu ngantarkeun kana pasal tujuh, tempat urang manggihan jawaban kana pananya anu diajukeun dina ayat panungtung pasal genep.

Sabab poé gedé amarah-Na geus datang; sarta saha anu bakal sanggup nangtung? Wahyu 6:17.

Bab tujuh ngawanohkeun saratus opat puluh opat rébu jeung “riungan anu gede.” Sanggeus umat Allah ditepikeun dina bab tujuh, kakara urang manggihan yén segel anu katujuh jeung anu panungtung dicabut. Hiji-hijina nubuat séjén dina kitab Wahyu anu geus disegel nyaéta tujuh guludug dina bab sapuluh. Maksud anu basajanna nyaéta yén hiji-hijina nubuat dina kitab Wahyu anu disegel jeung bisa dibuka saméméh panto kasempetan rahmat nutup nyaéta “tujuh guludug.”

Mangtaun-taun, upami lain puluhan taun, Future for America parantos ngaidentifikasi naon anu dilambangkeun ku “tujuh guludug” téh. “Tujuh guludug” ngalambangkeun sajarah gerakan Millerite ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844. Sister White netelakeun ieu kanyataan sarta nambahan yén “tujuh guludug” ogé ngalambangkeun “kajadian-kajadian nu bakal datang anu baris diungkabkeun nurutkeun runtuyanana.” Pedaran anu jéntré ngeunaan kanyataan-kanyataan ieu tiasa kapanggih dina Habakkuk’s Tables, pikeun saha waé anu can wawuh kana réalitas-réalitas nubuat ieu.

Kaleresan ngeunaan tujuh guludug anu geus dipidangkeun dina mangsa katukang tetep mangrupa kaleresan, tapi ti bulan Agustus taun ieu Gusti parantos nyabut panangan-Na tina jejer-jejer ieu sarta pamahaman anu leuwih jero geus diungkabkeun. Urang baris ngamimitian ku pasal sapuluh tina Wahyu, tuluy mertimbangkeun panarangan Sister White ngeunaan pasal éta. Sateuacan urang ngalakukeun ieu, urang kudu ngidentifikasi dua perkara anu teu aya patalina jeung panimbangannana ngeunaan tujuh guludug.

Titik anu kahiji nyaéta yén pangwanohan kana bebeneran ngeunaan tujuh guludug anu ayeuna keur dibuka merlukeun sababaraha runtuyan bebeneran pikeun nempatkeun sagala hal anu dilambangkeun ku tujuh guludug dina tempatna. Di dieu, mugia, aya kasabaran umat-umat suci. Titik anu kadua anu patali jeung ieu nyaéta yén program anu ngahasilkeun pintonan audio tina ieu artikel-artikel miboga watesan dina jumlah waktu anu bisa dipakéna pikeun maca jeung ngucapkeunana. Unggal artikel kudu nyocogkeun kana éta jangka waktu. Ti mimiti ieu ulikan, kuring ngabejaan ka aranjeun yén bakal diperlukeun sababaraha artikel pikeun netepkeun bebeneran anu dilambangkeun ku tujuh guludug. Ayeuna kana pasal sapuluh.

Tuluy kuring nempo malaikat séjén anu gagah perkasa turun ti sawarga, dibalut ku mega; katumbiri aya dina sirahna, beungeutna lir panonpoé, jeung sukuna kawas tihang-tihang seuneu. Dina leungeunna aya hiji kitab leutik anu kabuka; tuluy suku katuhuna ditancebkeun kana laut, jeung suku kécana kana bumi, sarta anjeunna ngagorowok ku sora tarik, kawas singa ngagaur; sarta sanggeus anjeunna ngagorowok, tujuh guludug ngucapkeun sora-sorana. Jeung sanggeus tujuh guludug éta ngucapkeun sora-sorana, kuring rék nulis; tapi kuring ngadéngé hiji sora ti sawarga nyebut ka kuring, “Segelkeun perkara-perkara anu geus diucapkeun ku tujuh guludug éta, sarta ulah ditulis.” Jeung malaikat anu ku kuring katempo nangtung dina laut jeung dina bumi téh ngangkat leungeunna ka sawarga, sarta sumpah demi Mantenna anu hirup salalanggengna, anu nyiptakeun sawarga jeung sagala eusina, bumi jeung sagala eusina, jeung laut jeung sagala eusina, yén moal aya deui waktu; tapi dina poé-pocé sora malaikat anu katujuh, waktu anjeunna mimiti niup tarompétna, rusiah Allah bakal dirampungkeun, sakumaha anu geus dipidangkeun ku Mantenna ka hamba-hamba-Na, para nabi. Jeung sora anu ku kuring kadéngé ti sawarga téh nyarios deui ka kuring, pokna, “Indit, cokot kitab leutik anu kabuka dina leungeun malaikat anu nangtung dina laut jeung dina bumi éta.” Tuluy kuring indit ka malaikat éta, sarta ngomong ka anjeunna, “Pasihan kaula kitab leutik éta.” Jeung anjeunna nyarios ka kuring, “Cokot éta, tuluy dahar nepi béak; éta bakal ngajadikeun beuteung maneh pait, tapi dina sungut maneh bakal amis kawas madu.” Tuluy kuring nyokot kitab leutik éta tina leungeun malaikat, sarta didahar nepi béak; dina sungut kuring éta amis kawas madu, tapi sanggeus didahar, beuteung kuring jadi pait. Jeung anjeunna nyarios ka kuring, “Maneh kudu ngaramal deui di hareupeun loba bangsa, jeung umat-umat, jeung basa-basa, jeung raja-raja.” Wahyu 10:1–11.

Dina ngomentaran pasal sapuluh, Suster White nyatakeun:

Malaikat anu gagah perkasa anu maparin pituduh ka Yohanes téh taya lian ti Yesus Kristus. Nempatkeun suku katuhu-Na kana laut, jeung suku kénca-Na kana darat garing, nuduhkeun bagian anu keur Anjeunna lakonan dina adegan-adegan panutup tina pasalia agung ngalawan Sétan. Ieu posisi nandakeun kakawasaan jeung wewenang-Na anu pangluhurna ngawasaan

sakuliah bumi. Pasalia éta geus beuki ngagedéan jeung beuki pageuh ti jaman ka jaman, sarta bakal terus kitu nepi ka adegan-adegan panungtungan, nalika pagawéan anu kacida mahérna ti kakawasaan-kakawasaan poék ngahontal puncakna. Sétan, ngahiji jeung jalma-jalma jahat, bakal nipu sakuliah dunya jeung gereja-gereja anu henteu narima kanyaah kana bebeneran. Tapi malaikat anu gagah perkasa éta nungtut supaya diperhatikeun. Anjeunna sasauran ku sora anu tarik. Anjeunna baris némbongkeun kakawasaan jeung wewenang sora-Na ka jalma-jalma anu geus ngahiji jeung Sétan pikeun ngalawan bebeneran.

“Sanggeus tujuh guludug ieu ngaluarkeun sorana, parentah sumping ka Yohanes saperti ka Daniel ngeunaan kitab leutik éta: ‘Segelkeun hal-hal anu geus diucapkeun ku tujuh guludug éta.’ Ieu patali jeung kajadian-kajadian nu bakal datang anu bakal diungkabkeun nurutkeun runtuyanana. Daniel bakal nangtung dina bagianna dina ahir poé-pocé. Yohanes ningali kitab leutik éta geus teu disegel deui. Mangka nubuat-nubuat Daniel meunang tempatna anu sajati dina amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu anu kudu ditepikeun ka dunya. Dibukana segel kitab leutik éta nya éta amanat anu patali jeung waktu.”

“Kitab Daniel jeung Wahyu téh hiji. Nu hiji mangrupa nubuat, nu séjén mangrupa wahyu; nu hiji kitab nu disegel, nu séjén kitab nu dibuka. Yohanes ngadangu rusiah-rusiah anu diucapkeun ku guludug-guludug, tapi anjeunna diparentahkeun supaya henteu nulis éta.”

“Cahaya husus anu dipaparinkeun ka Yohanes, anu dinyatakeun dina tujuh guludug éta, nya éta hiji gambaran ngeunaan kajadian-kajadian anu bakal lumangsung dina mangsa amanat malaikat kahiji jeung kadua. Teu pantes lamun rahayat nyaho ieu perkara-perkara, sabab iman maranéhna tangtu kudu diuji. Dina tata aturan Allah, bebeneran-bebeneran anu pangendahna jeung pangluhurna bakal diproklamasikeun. Amanat malaikat kahiji jeung kadua kudu diproklamasikeun, tapi moal aya cahaya salajengna anu bakal diungkabkeun saméméh amanat-amanat ieu ngalaksanakeun pagawéanana anu husus. Ieu digambarkeun ku malaikat anu nangtung kalayan hiji sukuna dina laut, bari ngumumkeun ku sumpah anu pangsajenna yén waktu moal aya deui.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

“Malaikat anu gagah” nu turun dina tanggal 11 Agustus 1840 téh nya eta Kristus, sarta Anjeunna nyekel hiji amanat dina panangan-Na anu ka Yohanes diparentahkeun pikeun didahar. Naon anu didahar ku Yohanes téh hiji amanat, tapi kalayan écés eta téh amanat anu kudu dibawa ka umat Allah, lain ka dunya. Penting pikeun ngakuan saha nu jadi sasaran dina petikan ieu, sabab sanajan Kristus turun dina tanggal 11 Agustus 1840, nandaan dipasihanana kakawasaan kana amanat malaikat kahiji, sarta ku kituna nétélakeun iraha amanat malaikat kahiji bakal dibawa ka sakuliah dunya, kitab leutik anu kudu didahar ku Yohanes téh keur ngaidentifikasi iraha Protestantisme nyerahkeun jubah Protestantisme ka kaum Millerite. Nalika Kristus turun mawa kitab leutik eta, Anjeunna keur mungkas hubungan perjangjian-Na jeung gereja ti padang gurun sarta dina waktu nu sarua ngaidentifikasi bangsa Millerite minangka umat perjangjian pilihan-Na nu anyar. Kaum Millerite téh hiji umat anu saméméhna lain umat Allah. Para nabi henteu kungsi silih pasalia.

Sarta anjeunna nimbalan ka kuring, “Anaking manusa, nangtunglah dina suku anjeun, sarta Kami rek nyarita ka anjeun.” Jeung Roh asup ka jero kuring nalika Anjeunna nimbalan ka kuring, sarta ngadegkeun kuring dina suku kuring, nepi ka kuring ngadéngé Anjeunna anu

nyarita ka kuring. Sarta Anjeunna nimbalan ka kuring, “Anaking manusa, Kami ngutus anjeun ka urang Israil, ka bangsa anu doraka, anu geus murtad ka Kami; maranéhna jeung karuhunna geus ngalanggar ka Kami, nepi ka poe ieu pisan. Sabab maranéhna téh anak-anak anu beungeutna teuas jeung haténa karasa. Kami ngutus anjeun ka maranéhna; sarta anjeun kudu nyarita ka maranéhna, ‘Kieu timbalan Gusti ALLAH.’ Jeung maranéhna, naha maranéhna rék ngadéngé, atawa naha maranéhna nolak, (sabab maranéhna téh kulawarga anu doraka,) sanajan kitu maranéhna bakal nyaho yén aya saurang nabi di antara maranéhna. Jeung anjeun, anaking manusa, ulah sieun ka maranéhna, ogé ulah sieun kana kecap-kecap maranéhna, sanajan rungkun cucuk jeung cucuk nyarengan anjeun, sarta anjeun cicing di antara kalajengking; ulah sieun kana kecap-kecap maranéhna, ulah geumpeur ku paneuteup maranéhna, sanajan maranéhna téh kulawarga anu doraka. Jeung anjeun kudu nyarita kecap-kecap Kami ka maranéhna, naha maranéhna rék ngadéngé, atawa naha maranéhna nolak; sabab maranéhna téh kacida dorakana. Tapi anjeun, anaking manusa, déngékeun naon anu ku Kami diucapkeun ka anjeun; ulah jadi doraka saperti kulawarga anu doraka éta: buka sungut anjeun, sarta tuang naon anu ku Kami dipasihkeun ka anjeun.” Jeung waktu kuring nenjo, beh, aya hiji leungeun diutus ka kuring; jeung, tingali, aya gulungan kitab dina éta. Sarta anjeunna ngabentangkeun éta di hareupeun kuring; jeung éta ditulisan di jero jeung di luar; sarta di jerona ditulis lalawora, pangaduh, jeung cilaka. Leuwih ti éta, Anjeunna nimbalan ka kuring, “Anaking manusa, tuang naon anu anjeun manggihan; tuang gulungan ieu, tuluy indit nyarita ka kulawarga Israil.” Ku kituna kuring muka sungut kuring, sarta Anjeunna ngajadikeun kuring ngadahar gulungan éta. Sarta Anjeunna nimbalan ka kuring, “Anaking manusa, jadikeun beuteung anjeun ngadahar, sarta pinuhkeun peujit anjeun ku gulungan anu ku Kami dipasihkeun ka anjeun.” Tuluy ku kuring didahar éta; sarta dina sungut kuring rasana amis saperti madu. Sarta Anjeunna nimbalan ka kuring, “Anaking manusa, indit, geuwat ka kulawarga Israil, sarta ucapkeun kecap-kecap Kami ka maranéhna. Sabab anjeun henteu diutus ka hiji bangsa anu basana asing jeung létahna hese, tapi ka kulawarga Israil; lain ka loba bangsa anu basana asing jeung létahna hese, anu kecap-kecapna moal kaharti ku anjeun. Tangtu, lamun anjeun ku Kami diutus ka maranéhna, maranéhna tangtu bakal ngadéngékeun ka anjeun. Tapi kulawarga Israil moal ngadéngékeun ka anjeun; sabab maranéhna moal ngadéngékeun ka Kami; sabab sakuliah kulawarga Israil téh beungeutna teuas jeung haténa karasa. Beh, Kami geus ngajadikeun beungeut anjeun kuat nahan beungeut maranéhna, sarta tarang anjeun kuat nahan tarang maranéhna. Saperti inten, leuwih teuas batan batu seuneu, ku Kami tarang anjeun dijadikeun kitu; ulah sieun ka maranéhna, ulah geumpeur ku paneuteup maranéhna, sanajan maranéhna téh kulawarga anu doraka.” Leuwih ti éta, Anjeunna nimbalan ka kuring, “Anaking manusa, sakur kecap Kami anu bakal Kami ucapkeun ka anjeun, tampi dina haté anjeun, sarta déngékeun ku ceuli anjeun.” Yehezkiel 2:1–3:10.

Waktu Kristus turun mawa kitab leutik anu dicandak ku Yohanes tuluy didahar, eta aya dina “sungutna amis kawas madu.” Yohanes nu Ngarumbah Wahyu jeung Yéheskiel, duanana narima hiji amanat tina “panangan” Kristus. Yéheskiel, ku kituna ogé Yohanes, miboga amanat anu kudu ditepikeun ka “imah Israil,” lain ka jalma-jalma di luar Israil. Upama jalma-jalma di luar Israil ngadangu amanat éta, maranéhna tangtu narimana, tapi lain Israil, sabab “sakabéh imah” Israil “teu boga kaéra jeung tarangtung haténa.” Sakumna imah Israil (sakabéh imah) sagemblengna barontak. Israil dina taun 1840 digambarkeun dina Wahyu pasal sapuluh minangka garéja di

padang gurun. Maranéhna geus ngeusian cangkir mangsa pancoban maranéhna.

Sanajan éta amanat moal didangu ku Israil, nabi téh tetep diparéntahkeun pikeun mawa ka maranéhna amanat tina buku leutik éta, kalayan tujuan sangkan maranéhna dipihukum tanggung jawab ku sabab nampik cahaya malaikat kahiji. Dina kitab-kitab pangadilan, maranéhna kudu dipihukum tanggung jawab lantaran nampik ngadéngé amanat ti “nabi” anu geus “aya di antara maranéhna.” Nampik nabi hartina nampik amanat anu geus dipasrahkeun ka nabi ku malaikat Jibril, anu sorangan geus narima éta amanat ti Kristus, anu geus narimana ti Rama. Nalika Kristus turun mawa amanat tina buku leutik dina panangan-Na, éta saajar jeung nalika Roh Suci turun dina waktu Anjeunna dibaptis. Ieu geus dilambangkeun saméméhna ku Musa di rungkun anu hurung ku seuneu, sarta éta téh waymark anu sarua pisan anu aya dina unggal gerakan réformasi.

“Karya Allah di bumi nembongkeun, ti jaman ka jaman, hiji kasaruatan anu kacida matak narikna dina unggal réformasi gedé atawa gerakan agama. Prinsip-prinsip cara Allah ngurus manusa salawasna sarua. Gerakan-gerakan penting dina mangsa kiwari miboga padanan jeung anu aya dina mangsa baheula, sarta pangalaman gereja dina jaman-jaman saméméhna ngandung palajaran anu kacida gedé nilaina pikeun jaman urang ayeuna.” *The Great Controversy*, 343.

Runtuhna kakawasaan Ottoman dina 11 Agustus 1840, (nyaéta nalika Yohanes jeung Yeheskiel ngadahar kitab leutik anu aya dina “leungeun” Kristus,) nandaan “dipaparin kakawasaan”-na talatah malaikat kahiji anu geus “sumping” dina “waktu ahir” taun 1798. Eta talatah téh “dipaparin kakawasaan” ku dikonfirmasi-na aturan nubuat pangutamana kaum Millerit; prinsip sataun pikeun sapoé. Saterusna Kristus ngawitan ngadegkeun pondasi Bait Allah Millerit, sakumaha Anjeunna geus ngalakukeunana dina baptisan-Na.

“Iman Nathanael anu teu manehna-manehna ayeuna dikuatkeun, tuluy anjeunna ngawaler sarta ngandika, ‘Rabi, Gusti téh Putra Allah; Gusti téh Raja Israil.’ Yesus ngawaler sarta ngandika ka anjeunna, ‘Ku sabab Kami nyarios ka maneh, yen Kami ningali maneh di handapeun tangkal anjir, naha maneh percaya? Maneh bakal ningali perkara-perkara anu leuwih agung ti batan ieu.’ Sarta Anjeunna ngandika ka anjeunna, ‘Saéstuna, saéstuna, Kami nyarios ka maraneh, ti ayeuna maraneh bakal ningali sawarga kabuka, jeung malaikat-malaikat Allah naek jeung turun ka luhur Putra Manusa.’”

“Dina sababaraha murid anu pangheulana ieu, pondasi garéja Kristen keur diteundeun ku usaha pribadi. Yohanes mimitina ngarahkeun dua muridna ka Kristus. Tuluy salah saurang ti antarana manggihan hiji dulur, sarta mawa anjeunna ka Kristus. Saterusna Anjeunna nyaur Pilipus supaya nuturkeun Anjeunna, lajeng anjeunna indit néangan Natanael.” *Spirit of Prophecy*, jilid 2, 66.

Nalika Kristus turun dina 11 Agustus 1840 kalayan kitab leutik anu kabuka dina panangan-Na, hal éta geus dipragambarkeun dina gerakan reformasi dina sajarah Kristus di bumi, sabab unggal gerakan reformasi miboga tanda-tanda jalan anu sarua. Musa jeung gerakan reformasi anu dipingpinna ogé miboga tanda jalan anu sarua. Pangalaman Musa dina rungkun anu hurung ngalambangkeun Roh Suci turun dina baptisan Kristus, anu satuluyna ngalambangkeun taun 1840,

anu satuluyna deui ngalambangkeun 11 Séptémber 2001 nalika malaikat anu gagah perkasa tina Wahyu dalapan welas turun.

“Datangna” pekabaran malaikat kahiji, jeung “datangna” pekabaran malaikat kadua sarta “datangna” pekabaran malaikat katilu, sadayana dilambangkeun ku malaikat. Malaikat kahiji nyekel hiji kitab leutik dina leungeunna, anu kadua nyekel hiji tulisan dina leungeunna, jeung anu katilu nyekel hiji parchement dina leungeunna. Dumasar kana kasaksian dua atawa tilu urang, hiji bebeneran diteguhkeun. Katilu malaikat éta, boh dina waktu datangna boh dina waktu dipaparin kakawasaan, miboga hiji pekabaran dina leungeunna.

Yohanes jeung Yehezkiel ngagambarkeun jalma-jalma anu ngadahar éta amanat nalika amanat malaikat kahiji “dikuatkeun,” anu mangrupa patokan sajarah anu béda ti waktu amanat malaikat kahiji “sumping” dina taun 1798.

Bédana antara “kadatangan” hiji pesen jeung “pangberdayaanna” mangrupa hiji bédana anu kacida pentingna pikeun diperhatikeun. Nalika urang nimbang petikan ieu di handap, perhatikeun yén tujuan malaikat kahiji téh sarua pisan jeung tujuan malaikat dina Wahyu dalapan welas anu nyaangan bumi ku kamulyaan-Na. Perhatikeun ogé yén unggal pesen ngabalukarkeun hiji pamisahan anu ngahasilkeun dua golongan panyembah.

“Kuring dipintonkeun kana kahareup anu kacida gedéna ti sakumna sawarga kana pagawéan anu keur lumangsung di bumi. Isa maréntahkeun hiji malaikat anu perkasa [malaikat kahiji] supaya turun sarta ngingetan pangeusi bumi pikeun nyiapkeun diri kana kadatangan-Na anu kadua kalina. Nalika malaikat éta ninggalkeun payuneun Isa di sawarga, hiji cahaya anu kacida caangna jeung mulya pisan ngabelaan jalan di hareupeunana. Kaula dibéjaan yén pancénna nyaéta nyaangan bumi ku kamulyaan-na sarta ngingetan manusa kana murka Allah anu bakal datang. Jalma réa narima éta cahaya. Sababaraha di antarana katingalina kacida khusus-na, sedengkeun nu séjénna pinuh ku kabungah sarta kakagum anu ngageleger. Sakabéh anu narima éta cahaya ngarahkeun beungeutna ka sawarga sarta ngamulyakeun Allah. Sanajan éta cahaya dipancarkeun ka saréréa, aya sawatara anu ngan saukur katarajang ku pangaruhna, tapi henteu narima kalayan sajajalan haté. Loba anu pinuh ku amarah anu kacida gedéna. Para palayan jeung rahayat ngahiji jeung anu hina sarta satia pisan nolak cahaya anu dipancarkeun ku malaikat anu perkasa éta. Tapi sakabéh anu narima éta cahaya misahkeun diri tina dunya sarta raket ngahiji silih antara maranéhna.

“Sétan jeung para malaikatna keur sibuk pisan dina narékahan pikeun narik pikiran saloba-lobana jalma ngajauhan tina caang éta. Golongan anu nampik éta ditinggalkeun dina poék. Kuring nempo malaikat Allah ngawaskeun umat-Na anu ngaku milik ka Anjeunna kalayan perhatian anu pangjerona, pikeun nyatet tabiat anu maranéhna mekarkeun nalika amanat anu asalna ti sawarga ditepikeun ka maranéhna. Jeung nalika kacida lobana jalma anu ngaku nyaah ka Isa malik tina amanat sawarga éta kalayan hinaan, olok-olok, jeung kabencian, saurang malaikat anu nyekel gulungan dina leungeunna nyieun catetan anu ngerakeun éta. Sakuliah sawarga pinuh ku amarah suci lantaran Isa geus dipopohokeun ku cara kitu ku para pengikut-Na anu ngaku-ngaku.”

Abdi ningali kuciwa jalma-jalma anu percaya, lantaran maranéhna teu ningali Gustina dina waktu anu dipiharep. Mémang geus jadi kersa Allah pikeun nyumputkeun mangsa nu bakal datang sarta mawa umat-Na ka hiji titik putusan. Tanpa pangwawaran ngeunaan waktu anu tangtu pikeun datangna Kristus, padamelan anu geus dipalar ku Allah moal kahontal. Sétan keur mingpin kacida lobana jalma supaya neutep jauh ka mangsa nu bakal datang kana kajadian-kajadian gedé anu patali jeung pangadilan sarta ahir mangsa kasempetan. Mangka perlu pisan yén jalma-jalma dibawa sangkan daria néangan persiapan pikeun waktu ayeuna.

“Beuki lila waktu kaliwat, jalma-jalma anu can sagemblengna narima cahaya ti malaikat ngahiji jeung jalma-jalma anu geus ngahinakeun éta amanat, tuluy maranéhna ngabalik narajang ka jalma-jalma anu kuciwa ku olok-olok. Malaikat-malaikat nandaan kaayaan para nu ngaku jadi pengikut Kristus. Kaliwatna waktu anu geus ditangtukeun éta geus nguji jeung ngabuktikeun maranéhna, jeung kacida lobana anu ditimbang dina timbangan sarta kapanggih kurang. Maranéhna tarik ngaku dirina urang Kristen, tapi ampir dina unggal hal gagal nuturkeun Kristus. Sétan bungah kacida ku kaayaan para nu ngaku jadi pengikut Yesus.”

“Anjeunna geus ngajebak maranéhna dina jaringna. Anjeunna geus nungtun kalolobaanana ninggalkeun jalan anu lempeng, sarta maranéhna keur narékahan naék ka sawarga ku jalan séjén. Para malaikat ningali anu murni jeung anu suci campur baur jeung jalma-jalma dosa di Sion sarta jeung jalma-jalma munafik anu nyaah ka dunya. Maranéhna geus ngawas para murid Yesus anu sajati; tapi anu rusak akhlakna keur mangaruhan anu suci. Jalma-jalma anu haténa hurung ku kahayang anu kacida pikeun ningali Yesus dilarang ku dulur-dulur saimanna anu ngaku-ngaku percaya pikeun nyarita ngeunaan datangna Anjeunna. Para malaikat ningali éta kaayaan sarta ngarasa prihatin ka sésa umat anu nyaah kana nembongna Gustina.”

“Malaikat anu séjén nu gagah [malaikat kadua] dipaparin parentah supaya turun ka bumi. Yesus nempatkeun hiji tulisan dina leungeunna, sarta nalika anjeunna sumping ka bumi, anjeunna sasauran, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh.’ Tuluy kuring ningali deui jalma-jalma anu kuciwa éta ngangkat panon maranéhna ka sawarga, bari ngarep-ngarep ku iman jeung pangharepan kana mucunghulna Gustina. Tapi loba anu katingalina tetep dina kaayaan bodo, saolah-olah keur sare; nanging kuring tiasa ningali tapak kasedih anu jero dina rarayna. Jalma-jalma anu kuciwa éta ningali tina Kitab Suci yén maranéhna aya dina mangsa panundaan, sarta yén maranéhna kudu ngantosan kalawan sabar kana kacumponan éta tetenjoan. Bukti anu sarua anu ngarahkeun maranéhna pikeun ngarepkeun Gustina dina taun 1843, ngarahkeun maranéhna pikeun ngarep-ngarep ka Anjeunna dina taun 1844. Tapi kuring ningali yén lolobana henteu miboga tanaga anu nandaan iman maranéhna dina taun 1843. Kuciwa maranéhna geus ngaleuleuskeun iman maranéhna.”

“Nalika umat Allah ngahiji dina sasambat malaikat anu kadua, pasukan sawarga nandaan kalayan minat anu pangjerona kana pangaruh éta warta. Maranéhna ningali loba jalma anu mawa ngaran urang Kristen malik kalayan hina jeung olok-olok ka jalma-jalma anu geus kuciwa. Nalika kecap-kecap éta murag tina biwir anu nyemooh, ‘Aranjeun can naék kénéh!’ hiji malaikat nyeratna. Ceuk malaikat éta, ‘Maranéhna ngolok-olok Allah.’ Kaula ditunjuk deui kana dosa anu sarupa anu dipigawé dina mangsa baheula. Elia geus diangkat ka sawarga, sarta jubahna murag ka Eliseus. Tuluy nonoman-nonoman jahat, anu geus diajar ti kolotna pikeun

ngahina jalmi Allah, nuturkeun Eliseus, sarta bari ngécé ngagero, ‘Naék atuh, eh sirah botak; naék atuh, eh sirah botak.’ Ku kituna, nalika maranéhna ngahina hamba-Na, maranéhna ngahina Allah sarta narima hukumanana harita kénéh di dinya. Kitu deui, jalma-jalma anu geus nyacaprak jeung nyemooh kana pamanggih ngeunaan para suci naék ka luhur, bakal didatangan ku murka Allah, sarta bakal dijadikeun ngarasa yén lain perkara hampang pikeun ulin-main jeung Nu Nyiptakeun maranéhna.”

“Yesus maréntahkeun ka para malaikat séjén supaya ngapung kalawan gancang pikeun ngahirupkeun deui jeung nguatkeun iman umat-Na anu geus ngalemah, sarta nyiapkeun maranéhna sangkan ngartos kana talatah malaikat nu kadua jeung kana gerak anu penting, anu moal lila deui bakal lumangsung di sawarga. Kuring ningali para malaikat ieu narima kakawasaan jeung cahaya anu agung ti Yesus, tuluy ngapung gancang ka bumi pikeun ngalaksanakeun tugas maranéhna, nyaéta nulungan malaikat nu kadua dina padamelanana. Hiji cahaya anu agung mancarkeun ka umat Allah waktu para malaikat ngagero, ‘Tingali, Pangantén lalaki sumping; sing kaluar maraneh pikeun mapag Anjeunna.’ Saterusna kuring ningali jalma-jalma anu kuciwa ieu gugah sarta, sajalan jeung malaikat nu kadua, ngawawarkeun, ‘Tingali, Pangantén lalaki sumping; sing kaluar maraneh pikeun mapag Anjeunna.’ Cahaya ti para malaikat nembus poék ka unggal tempat. Sétan jeung para malaikatna narékahan pikeun ngahalangan sangkan cahaya ieu ulah sumebar jeung ulah ngahasilkeun pangaruh sakumaha anu geus dimaksudkeun. Maranéhna paséa jeung para malaikat ti sawarga, bari nyebut yén Allah geus nipu jalma-jalma, jeung yén sanajan maranéhna boga sagala cahaya jeung kakawasaan, maranéhna moal bisa ngajadikeun dunya percaya yén Kristus téh rek sumping. Tapi sanajan Sétan ngusahakeun pikeun ngabentengan jalan jeung ngalieurkeun pikiran jalma-jalma ti éta cahaya, para malaikat Allah terus ngalaksanakeun padamelanana....”

“Sabada palayanan Yesus réngsé di tempat nu suci, sarta Anjeunna lebet ka Tempat Nu Maha Suci, tuluy ngadeg di payuneun peti perjangjian anu ngamuat hukum Allah, Anjeunna ngutus malaikat anu séjén, hiji malaikat anu kuat, mawa amanat katilu ka dunya. Hiji gulungan tulisan disimpen dina panangan éta malaikat, sarta waktu anjeunna turun ka bumi kalayan kakawasaan jeung kaagungan, anjeunna ngumumkeun hiji pépéling anu pikasieuneun, kalawan ancaman anu pangngerina anu kungsi ditepikeun ka manusa. Amanat ieu dimaksudkeun pikeun nempatkeun anak-anak Allah dina kaayaan waspada, ku némbongkeun ka maranéhna waktu panggodaan jeung kasangsaraan anu aya di hareupeun maranéhna. Ceuk éta malaikat, ‘Maranehna bakal dibawa kana papacangan anu raket ngalawan sato galak jeung gambarna. Hiji-hijina harepan maranehna pikeun hirup langgeng nyaéta tetep satia jeung teu goyah. Sanajan nyawana dipertaruhkeun, maranehna kudu pageuh nyekel bebeneran.’ Malaikat katilu nutup amanatna kieu: ‘Di dieu kasabaran umat-umat suci: di dieu maranehna anu nurut kana parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.’ Sabada anjeunna ngulang kecap-kecap ieu, anjeunna nunjuk ka Bait Suci sawarga. Pikiran sakumna anu narima amanat ieu diarahkan ka Tempat Nu Maha Suci, tempat Yesus ngadeg di payuneun peti perjangjian, ngalaksanakeun pangantaraan-Na anu pamungkas pikeun sakumna jalma anu ku rahmat masih kénéh dipikanyaah, jeung pikeun maranehna anu ku teu nyaho geus ngalanggar hukum Allah. Panebusan ieu dipigawé boh pikeun jalma-jalma paéh anu bener boh pikeun jalma-jalma hirup anu bener. Ieu ngawengku sakumna anu pupus bari percaya ka Kristus, tapi anu, ku sabab can

narima cahaya ngeunaan parentah-parentah Allah, geus dosa ku teu nyaho lantaran ngalanggar katangtuan-katangtuanana.” Early Writings, 245–254.

Sababaraha kaca saterusna dina buku anu sarua, nalika nyanghareupan konsép-konsép anu sarua anu kakara disebatkeun, Sister White nétélakeun yén panolakan kana tilu amanat dina sajarah Millerite geus dipratandakeun dina sajarah Kristus. Di dinya anjeunna méré dua saksi anu nétélakeun ayana hiji prosés pangujian anu lumangsung sacara maju, anu merlukeun kameunangan dina unggal ujian supaya bisa neraskeun kana ujian saterusna.

“Kuring ningali sakelompok jalma anu nangtung kalayan dijaga pageuh sarta teguh, henteu méré pangrojong ka jalma-jalma anu rék ngaguncang iman anu geus ditetepkeun dina badan. Allah ningal ka maranéhna kalayan karidhaan. Kaula dipintonkeun tilu léngkah—amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Ceuk malaikat anu ngiringan kaula, ‘Cilaka jalma anu ngageser hiji balok atawa ngagerakkeun hiji pasak tina amanat-amanat ieu. Pangarti anu sajati kana amanat-amanat ieu kacida pentingna. Nasib jiwa-jiwa gumantung kana kumaha amanat-amanat ieu ditarima.’ Kaula deui dibawa ngalangkungan amanat-amanat ieu, sarta ningali sabaraha mahal umat Allah geus meuli pangalaman maranéhna. Eta geus kahontal ngaliwatan loba kasangsaraan jeung perjuangan anu beurat. Allah geus mingpin maranéhna léngkah demi léngkah, nepi ka Anjeunna nempatkeun maranéhna dina hiji landasan anu pageuh tur teu bisa digoyahkeun. Kaula ningali sawatara jalma ngadeukeutan landasan éta sarta mariksa dasarna. Sabagian, kalayan kabungah, geuwat naék kana éta. Nu séjén mimiti néangan kasalahan dina dasarna. Maranéhna hayang aya perbaikan, sangkan landasan éta jadi leuwih sampurna, sarta jalma-jalma jadi leuwih bagja. Sabagian turun tina landasan pikeun mariksa éta, tuluy nyatakeun yén éta dipasang kalawan salah. Tapi kaula ningali yén ampir kabéh tetep nangtung pageuh dina landasan éta sarta ngadesek ka jalma-jalma anu geus turun tina éta sangkan eureun tina keluhan maranéhna; sabab Allah teh Manggala Pangwangun, sarta maranéhna keur merangan Anjeunna. Maranéhna nyaritakeun deui pagawean Allah anu ajaib, anu geus mingpin maranéhna ka landasan anu pageuh éta, sarta kalayan sauyunan maranéhna ngangkat panon ka sawarga jeung ku sora tarik ngamulyakeun Allah. Ieu mangaruhan sawatara ti antara jalma-jalma anu geus ngeluh jeung ninggalkeun landasan éta, sarta maranéhna, kalayan paningal anu handap asor, naék deui kana éta.”

“Kuring dipaparin nunjuk deui kana pangumuman ngeunaan datangna Kristus anu kahiji. Yohanes diutus dina sumanget jeung kakawasaan Elia [ngalambangkeun amanat malaikat kahiji] pikeun nyiapkeun jalan pikeun Yesus. Jalma-jalma anu nampik kasaksian Yohanes henteu meunang mangpaat tina pangajaran-pangajaran Yesus [ngalambangkeun amanat malaikat kadua]. Panolakan maranéhna kana amanat anu ngaramalkeun datang-Na nempatkeun maranéhna dina kaayaan anu matak teu sanggup kalayan gampang narima bukti anu pangkuatna yén Anjeunna teh Mesias. Iblis mingpin jalma-jalma anu nampik amanat Yohanes supaya terus maju leuwih jauh, nepi ka nampik sarta nyalibkeun Kristus [ngalambangkeun amanat malaikat katilu]. Ku ngalakukeun kitu maranéhna nempatkeun dirina dina kaayaan anu matak teu bisa narima berkah dina poe Pentakosta, [ngalambangkeun malaikat dina Wahyu dalapan welas] anu saestuna bakal ngajar maranéhna kana jalan asup ka Bait Suci sawarga. Robekna hordeng Bait Allah nunjukkeun yén kurban-kurban jeung katetepan-katetepan urang Yahudi moal deui ditarima. Kurban Agung geus dipasrahkeun sarta

geus ditarima, jeung Roh Suci anu lungsur dina poe Pentakosta mawa pikiran para murid ti bait suci duniawi ka Bait Suci sawarga, tempat Yesus geus asup ku getih-Na sorangan, pikeun ngucurkeun ka para murid-Na mangpaat panebusan-Na. Tapi urang Yahudi ditinggalkeun dina poek anu sampurna. Maranéhna kaleungitan sagala cahaya anu saenyana bisa dipiboga ku maranéhna ngeunaan rencana kasalametan, sarta tetep ngandelkeun kurban-kurban jeung persembahan-persembahan maranéhna anu teu aya gunana. Bait Suci sawarga geus ngagentos tempat bait suci duniawi, tapi maranéhna henteu boga pangaweruh ngeunaan robahan éta. Ku sabab kitu maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Kristus di rohangan suci.

“Loba anu ningali kalayan kahariwang anu jero kana lampah urang Yahudi dina nolak jeung nyalib Kristus; sarta nalika maranéhna maca sajarah panghinaan anu ngerakeun ka Anjeunna, maranéhna nyangka yén maranéhna nyaah ka Anjeunna, sarta moal mungkir ka Anjeunna saperti anu dipigawé ku Petrus, atawa nyalibkeun Anjeunna saperti anu dipigawé ku urang Yahudi. Tapi Allah, anu maca hate sakumna jalma, parantos mawa kana ujian éta kanyaah ka Yesus anu ku maranéhna diaku dirasakeun. Sakuliah sawarga niténan kalayan minat anu pangjerona kana panarimaan pekabaran malaikat kahiji. Tapi loba anu ngaku nyaah ka Yesus, sarta anu ngucurkeun cipanon nalika maca carita salib, malah ngahina kana warta alus ngeunaan kadatangan-Na. Gantina narima éta pekabaran kalayan kabungah, maranéhna nyatakeun yén éta téh kasasab. Maranéhna ngabencian jalma-jalma anu micinta panampian-Na sarta ngaluarkeun maranéhna ti gereja-gereja. Jalma-jalma anu nolak pekabaran kahiji teu bisa meunang mangpaat tina pekabaran kadua; kitu deui maranéhna teu meunang mangpaat tina sasauran tengah peuting, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman bisa asup babarengan jeung Yesus ka tempat anu pangsucina di tempat suci sawarga. Jeung ku lantaran nolak dua pekabaran anu saméméhna, maranéhna geus ngapekkeun pisan pangartina nepi ka maranéhna teu bisa ningali cahaya dina pekabaran malaikat katilu, anu némbongkeun jalan ka tempat anu pangsucina. Kuring ningali yén sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, kitu deui gereja-gereja nominal geus nyalibkeun ieu pekabaran-pekabaran, ku sabab éta maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan jalan ka tempat anu pangsucina, sarta maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya. Saperti urang Yahudi anu ngahaturkeun kurban-kurban maranéhna anu euweuh gunana, kitu deui maranéhna ngahaturkeun doa-doa maranéhna anu euweuh gunana ka rohangan anu geus ditinggalkeun ku Yesus; sarta Iblis, bungah ku éta pangbejakeun, nyaru jadi boga sipat agamawi, sarta mingpin pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, bari digawé ku kakawasaanana, ku tanda-tandana, jeung ku mujijat-mujijat bohong, pikeun ngiket maranéhna pageuh dina jaringna.” Early Writings, 258–261.

Bagian-bagian tina buku Early Writings geus sababaraha kali diajarkeun ngaliwatan palayanan Future for America. Tapi aya bebeneran-bebeneran anu digambarkeun ku éta bagian-bagian anu can kapanggih.

Tanda-tanda jalan tina sajarah gerakan Millerite diteguhkeun dina sababaraha gerakan pembaruan anu aya dina Alkitab. Lamun teu boga pangaweruh sawatesna ngeunaan tanda-tanda jalan anu kapanggih dina unggal gerakan pembaruan, kacida moal mungkin aya saurang ogé ngartos pentingna bédana antara iraha hiji pekabaran “sumping” jeung iraha éta “dibarengan ku kakawasaan.” Kitu deui, mungkin pisan loba di antara jalma-jalma anu geus wawuh kana

gerakan-gerakan pembaruan anu sajarah téh kaliwat kana sawatara sipat anu kacida pentingna tina rupa-rupa tanda jalan dina gerakan-gerakan pembaruan.

“guruhit tujuh” anu ngalambangkeun kajadian-kajadian dina awal Adventisme jeung kajadian-kajadian dina ahir Adventisme, nyaéta cahaya anu dibuka segélina pas saméméh masa kasempetan ditutup. Urang dibéré béja yén “guruhit tujuh” ngalambangkeun boh “gambaran kajadian-kajadian anu bakal lumangsung dina handapeun amanat malaikat kahiji jeung kadua,” boh “kajadian-kajadian ka hareup anu bakal diungkabkeun nurutkeun runtuyanana.” “Guruhit tujuh” ngandung tandatangan Alpha jeung Omega.

“Pangagambaran kajadian-kajadian” anu lumangsung “dina kaayaan amanat malaikat kahiji jeung kadua,” mangrupa tipe tina kajadian-kajadian anu lumangsung dina kaayaan amanat malaikat katilu. Nalika Yohanes diparéntah supaya henteu nulis naon anu diucapkeun ku tujuh guludug, éta paréntah geus ditipikeun ku paréntah anu dipasihkeun ka Daniel pikeun nyégél bukuna, sabab urang dibéjaan yén sanggeus “tujuh guludug ngucapkeun sorana, parentah éta sumping ka Yohanes sakumaha ka Daniel ngeunaan kitab leutik éta: ‘Segelkeun hal-hal anu diucapkeun ku tujuh guludug éta.’”

Yehezkiel jeung Yohanes duanana ngagambarkeun umat Allah nu ngahakan éta amanat dina mangsa pangkuatan malaikat kahiji taun 1840, jeung nabi Yermia ngagambarkeun kuciwa nu lumangsung di antara umat Allah nalika amanat malaikat kahiji katémbong siga gagal.

Kecap-kecap Gusti kapanggih ku sim kuring, tuluy didahar; sarta pangandika Gusti jadi kabungah jeung kasukaan haté sim kuring; sabab sim kuring disarebut ku ngaran Gusti, nun PANGERAN Allah semesta alam. Sim kuring henteu calik dina pasamoan jalma-jalma nu ngaguyon, jeung henteu milu bungah; sim kuring calik nyorangan ku sabab panangan Gusti; margi sim kuring geus dieusi ku kaambek. Naha nyeri sim kuring langgeng, jeung tatu sim kuring teu bisa cageur, anu nampik pikeun diubaran? Naha Gusti rek enya-nya jadi ka sim kuring saperti nu ngabohong, jeung saperti cai anu ngaleungit? Ku sabab éta kieu timbalan PANGERAN, Lamun maneh mulang, tangtu ku Kami maneh dibalikkeun deui, sarta maneh bakal nangtung di payuneun Kami; jeung lamun maneh misahkeun anu mulya tina anu hina, maneh bakal jadi sungut Kami; mugi maranéhna mulang ka maneh, tapi maneh ulah mulang ka maranéhna. Jeung Kami bakal ngajadikeun maneh ka ieu bangsa jadi tembok parunggu anu dibenteng; sarta maranéhna bakal merangan maneh, tapi moal ngéléhkeun maneh: sabab Kami nyarengan maneh pikeun nyalametkeun maneh jeung pikeun ngaleupaskeun maneh, saur PANGERAN. Jeung Kami bakal ngaleupaskeun maneh tina panangan jalma-jalma jahat, sarta Kami bakal nebus maneh tina panangan jalma-jalma anu pikasieuneun. Yeremia 15:16–21.

Yermia geus manggihan kecap-kecap tina kitab leutik éta, sakumaha Yohanes jeung Yehezkiel, sarta anjeunna ogé geus ngadahar éta amanat, nanging éta amanat geus jadi amanat (cai) anu geus gagal. Saolah-olah Allah geus ngabohong, anu tangtu mustahil, nanging tuduhan ngeunaan hiji “bohong” nyayagikeun konci pikeun nempatkeun Yermia dina kuciwa Millerite anu kahiji, anu dilambangkeun dina Habakuk.

Kami baris nangtung dina tempat jaga kami, sarta nempatkeun diri dina munara, jeung rék ngawas pikeun ningali naon anu bakal diucapkeun ku Mantenna ka kami, sarta naon anu kudu kami jawab lamun kami ditegor. Jeung Gusti ngawaler ka kami, sarta ngandika, Tulis éta titingalian, sarta écéskeun dina loh-loh, sangkan sing saha anu maca éta bisa lumpat. Sabab éta titingalian téh masih pikeun waktu anu geus ditangtukeun, tapi dina ahirna éta bakal nyarita, sarta moal ngabohong; sanajan éta lila datangna, antosan éta; sabab éta pasti bakal datang, éta moal tunda-tunda. Habakkuk 2:1–3.

Tetéla ngeunaan talatah malaikat kahiji ditulis dina bagan para panaratas taun 1843 anu dipingpin ku “panangan” Allah.

“Kuring parantos ningali yén bagan 1843 téh dipingpin ku panangan Gusti, sarta yén éta henteu kedah dirobah; yén angka-angkana téh sakumaha anu Anjeunna kersa; yén panangan-Na aya di luhurna sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara angka, supaya teu aya saurang ogé anu tiasa ningali éta, nepi ka panangan-Na dipiceun.” Early Writings, 74.

“Waktu anu geus ditangtukeun” taun 1843 digambarkeun dina bagan éta, ku sabab éta disebut bagan 1843. Eta diterbitkeun dina taun 1842, minangka pangujudan parentah dina Habakkuk supaya “nulis eta tetenjoan, sarta nyieun eta écés dina papan-papan.” Tetenjoan éta kudu dijieun écés dina “papan-papan,” dina wangun jamak, ku kituna nandaan yén sanggeus Gusti miceun panangan-Na tina kasalahan dina bagan 1843, éta bakal dibenerkeun dina bagan pelopor 1850. Kasalahan éta ngahasilkeun kuciwa anu kahiji, sarta Yeremia ngagambarkeun jalma-jalma anu geus ngadahar kitab leutik dina 11 Agustus 1840 sarta kuciwa nalika waktu anu geus ditangtukeun taun 1843 gagal.

Nalika Yermia geus ngadahar kitab leutik éta dina taun 1840, éta jadi “kabungahan jeung kacangkingna” hate-Na; tapi nalika kuciwa téh datang, anjeunna henteu deui “bungah,” sarta anjeunna “calik nyorangan ku sabab” “leungeun” Allah. Leungeun Allah geus nutupan “kasalahan dina sawatara angka,” nepi ka nyababkeun Yermia mertimbangkeun kamungkinan yén Allah geus ngabohong. Jangji anu dipasihkeun ka Yermia nyaéta yén lamun anjeunna rék “balik,” tina kahariwang jeung kasuramanna, Allah bakal ngajadikeun Yermia minangka “sungut” Allah. Lamun Yermia rék balik ka Allah tina kuciwana sarta ngaku yén anjeunna aya dina mangsa ngadagoan tina misil sapuluh parawan, Allah bakal ngagunakeun anjeunna jadi pangucap-Na anu bakal netelakeun kalawan pasti iraha titingalian éta kudu datang sarta henteu deui ngadagoan.

Tujuan ngadadarkeun ieu fakta-fakta di dieu nyaéta pikeun netepkeun yén dina sagala pesen malaikat, “kadatangan”-na jeung “pangkuatan”-na nampilkeun hiji pesen hirup-atawa-paéh anu ngahasilkeun dua golongan panyembah. Tilu malaikat téh mangrupa tilu léngkah dina hiji prosés pangujian anu maju sacara bertahap. Anu leuwih penting pikeun titik anu ku urang dimaksud nyaéta yén sanajan pamahaman ngeunaan tujuh guludug éta geus dipikawanoh teu lila sanggeus datangna “waktu ahir” dina taun 1989 nalika genep ayat panungtung tina kitab Daniel dibuka segelna, ngumumkeun panutupan pangadilan, aya deui hiji pambukaan segel tina tujuh guludug éta dina ahir sajarah malaikat katilu.

Sajarah mimiti Adventisme dimimitian ku dibukana meterai malaikat kahiji dina taun 1798, sarta ditungtungan ku dibukana hiji bebeneran anu ku Gusti diteundeun dina panangtayungan panangan-Na pikeun nimbulkeun hiji kuciwa. Sanggeus éta, Mantenna nyabut panangan-Na (muka meterai), sarta ngungkabkeun amanat ngeunaan mangsa katundaan.

Sajarah ahirna Adventisme dimimitian dina kabukana meterai amanat malaikat katilu dina taun 1989, sarta éta réngsé ku kabukana hiji bebeneran anu ku Gusti dicekel ku panangan-Na sangkan ngahasilkeun hiji kuciwa. Mantenna ayeuna keur ngaleupaskeun panangan-Na, ku kituna muka meterai amanat kuciwa kahiji jeung waktu tunda. Mantenna keur muka meterai tujuan 18 Juli 2020.

Ku sabab eta kieu timbalan PANGERAN, Lamun maneh mulang, tangtu Kami bakal mulangkeun maneh deui, sarta maneh bakal nangtung di payuneun Kami; jeung lamun maneh misahkeun anu mulya ti anu hina, maneh bakal jadi saperti sungut Kami; maranéhna kudu mulang ka maneh, ari maneh ulah mulang ka maranéhna. Jeung Kami bakal ngajadikeun maneh ka ieu bangsa jadi témbok tambaga anu dipager; maranéhna bakal merangan maneh, tapi moal bisa ngéléhkeun maneh; sabab Kami nyarengan maneh pikeun nyalametkeun maneh jeung pikeun ngaleupaskeun maneh, timbalan PANGERAN. Jeung Kami bakal ngaleupaskeun maneh tina leungeun jalma-jalma duraka, sarta Kami bakal nebus maneh tina leungeun jalma-jalma anu pikasieuneun. Yermia 15:19–21.